

ZPRAVODA ✓

Ročník XVI.

číslo 2

březen-duben 1987

Vydává Místní národní výbor v Lovčicích

1. M A J

1. máj - svátek pracujících celého světa je slavnou revoluční tradicí internacionální bojové solidarity dělnického hnutí. Vešel do dějin jako den boje za práva a požadavky dělníků a ostatních pracujících, za odstranění všech forem útlaku a vykořisťování, za spravedlivější socialistický společenský řád, za mír a pokrok.

Tak, jako všichni pracující v celé naší vlasti, vyjdeme i my, občané z Lovčic do prvomájového průvodu v Chlumci nad Cidlinou, oslavit společně s ostatními tento významný svátek pracujících.

9. květen

V květnu 1945 dozněly v Evropě poslední válečné salvy. Pro naše národy skončila více než šestiletá nadvláda hitlerovců a jejich přísluhovačů. S nadějí v nový, svobodný život vítala Praha přátele nejvěrnější - sovětské vojáky, své osvoboditele. Osvobozením Prahy dovršila Sovětská armáda svůj vítězný pochod v Evropě. Přinesla svobodu nejen nám, ale celé řadě dalších národů. Náš lid, který poznal tíhu a brutalitu nacistické okupace, nikdy nezapomene na statečný boj sovětského lidu, na jeho osvoboditelskou úlohu. S hlubokou úctou a vděčností si připomínáme nesmírné oběti, které přinesly národy Sovětského svazu, aby zbavily svět hrůzy fašismu. Jenom na území republiky položilo životy za naši svobodu přes 140 000 statečných sovětských lidí. Jejich prolitá krev, oběť nejvyšší, je nepomíjejícím symbolem přátelství sovětského lidu, jejich bratrského vztahu k naší zemi. A pro nás bude vždy tím, co zavazuje, co nelze zapomenout. To je a trvale zůstane základem našeho bratrského vztahu k sovětským lidem a sovětské zemi.

Devátý květen 1945, jehož výročí si v nejbližších dnech připomeneme, zůstane navždy naším největším národním svátkem. V těchto květnových dnech před 42 lety, kdy český lid povstal, aby sklenoval s fašistickou porobou a kdy sovětské tanky přijely na pomoc bojující a krvácející Praze, aby zasadily hitlerovským vojskům poslední smrtelnou ránu.

nu, byl dovršen dlouhodobý protifašistický a národně osvobozenecský boj československého lidu, jehož vyvrcholením bylo Květnové povstání českého lidu. Vítězství nad fašismem však bylo společným vítězstvím internacionální jednoty všech protifašistických sil, pracujícího lidu, který se pod vedením komunistických stran postavil do předních řad národně osvobozenecských hnutí, vítězství armád bojujících proti hitlerovským vojskům a především hrdinného sovětského lidu, který v tomto boji přinesl největší oběti a jehož armáda rozdrtila převážnou část nacistických divizí a přispěla rozhodujícím dílem k svobodě národů evropského světadílu.

Bez tohoto vítězství Sovětské armády nad hitlerovskými vojsky by nebylo naší národní svobody, nebylo by naší státní samostatnosti a svrchovanosti. Sovětská armáda osvobodila převážnou část naší republiky, desetitisíce sovětských vojáků položili své životy za svobodu českého a slovenského národa.

Spojenecký svazek se Sovětským svazem v letech války nám pomohl k dosažení národní svobody. Naše spolupráce s ním na upevnění míru pomáhá upevňovat naši bezpečnost a dává nám záruku, že velké dílo naší socialistické výstavby budeme moci uskutečňovat v mírové spolupráci s národy Evropy a dalších světadílů.

Odkaz květnových dnů nás zavazuje bojovat proti fašismu kdekoli ve světě. Je to nejen naše internacionální povinnost, je to také náš národní zájem. Je to nedílná část našeho boje za socialismus a za mír na tomto světě.

Redakce

H R A D E C K Ý P R O G R A M - 40. V Ý R O Č Í

Důležitým mezníkem, který pomáhal připravit politické podmínky pro zahájení socialistické přeměny zemědělské malovýroby na velkovýrobu, byla vyhlášení Hradeckého programu v roce 1947.

Politická linie strany, vyjádřená v Hradeckém programu, byla předložena zemědělské veřejnosti 4. dubna 1947 na velké schůzi ve východočeské metropoli v sále tehdejší Střelnice, dnešní KD ROH.

Komunistická strana Československa po VIII. sjezdu a vítězných volbách nabyла nejen vážnosti, ale upevnila se i organizačně. Otázky zemědělského programu bylo třeba rozpracovat do velmi srozumitelných požadavků, které vycházely z potřeb malých a převážně většiny středních rolníků. Program, jak jej KSČ formulovala a v Hradci Králové předložil komunistický ministr zemědělství Julius Ďuriš, řešil otázky života a práce na vesnici komplexně.

V 17 kapitolách bylo navrženo řešení nejen takových otázek, jako byla konečné řešení otázky vlastnictví půdy a lesních porostů, řešení cen zemědělských produktů, zemědělského družstevnictví, pojištění, úvěru, daní ale i takové otázky jako je postavení zemědělských žen, mládeže, otázka plemenářské práce, veterinární péče, rybářství, myslivosti a řadu dalších.

Schůze okresního sdružení Jednotného svazu českých zemědělců v Hradci Králové byla připravována jako velká protestní akce proti opatřením ministerstva zemědělství a tím i proti politice strany. Prosvokace se ale nekonal, strana se na střetnutí dobře připravila a už sám projev ministra zemědělství vyvolal reakci z rukou celou řadu je-

jejich námitek, protože ukazoval řešení naprosté většiny požadavků rolníků. Z demonstrace, organizované agrární buržoazií našeho kraje, proti vládě a komunistické straně, se stala nakonec velká manifestace pro její zemědělskou politiku.

Rozpoutal se boj za přijetí zemědělských zákonů v Národním shromáždění. Komunistická strana pověřila své poslance jejich projednáním. V tomto období byly znovu aktivizovány rolnické komise, strana organizovala vysílání delegací zemědělců do parlamentu - jednu z největších vedl Václav Pavlíček z Kosiček a v ní byli zástupci 30 obcí z Hradecka, Bydžovska a Rychnovska.

Rovněž agrární reakce a ostatní politické strany organizovaly protiakce jako byly sjezd zemědělců na Kunětické hoře nebo provokace selských jízd v Nechanicích či svolání tábora zemědělců na Chlum, vše s cílem získat proti politice strany zemědělce. Naopak na podporu zemědělské politiky vystoupili 7. července 1947 dělníci hradeckých závodů, kdy závody zastavily práci a dělníci se zúčastnili velkého protestního shromáždění pořádaného rovněž na Střelnici. Ústavodárné Národní shromáždění schválilo Zákon o revizi T. pozemkové reformy 11. července 1947, ale další zákony a opatření z Hradeckého programu byly přijaty až po vítězství pracujícího lidu v únoru 1948, jeden z nejdůležitějších Zákon o jednotných zemědělských družstvech 23. února 1949.

Vyhlášení Hradeckého programu nebylo a není jen historickou událostí. Jeho význam přesáhl svou dobu a uplynulých 40 let prokázalo správnost politiky Komunistické strany Československa. Vysoká intenzita zemědělské výroby přispěla významně k růstu životní úrovně všeho obyvatelstva a byl splněn dlouhodobý cíl zemědělské politiky strany - vyrovnání úrovně zemědělství na úroveň ostatních odvětví národního hospodářství.

ing. Zdeněk Matějček
předseda JZD

=====

Z galerie čestných občanů obce L o v č i c

F l o r i á n V Y Č Í T A L

Narodil se 4. června 1860 v Městci Králové jako syn zdejšího měšťana stejného jména. V místě vychodil zdejší školu a potom navštěvoval 3 třídy nižší reálky v Novém Bydžově. V letech 1875 - 1879 se vzdělával na učitelském ústavu v Hradci Králové. Když v roce 1879 vykonal zkoušku dospělosti o dva roky později i zkoušku učitelské způsobilosti, nastoupil své první učitelské místo v Běrunicích. Na svoji žádost obdržel učitelské místo v Žiželicích, kde od roku 1882 plných 12 let působil. Již v roce 1883 se oženil s 22 letou Barborou, dcerou zdejšího rolníka Václava Krále v Běrunicích. Jako řídícímu učiteli se mu dostalo ustanovení na nové škole v Choťovicích a 1. srpna 1906 byl ustanoven na uprázdněné místo řídícího učitele v Lovčicích.

Po seznámení se se školními poměry na novém působišti se zajímal o veřejný a kulturní život obce. Na jaře roku 1907 se přihlásil za příspívajícího člena Čtenářské besedy "Přemysl". Aniž se pořádně seznámil s rozsáhlou spolkovou činností, zvolili jej na výroční schůzi předsedou. Po roce jako člen výboru zaměřil svoji činnost pouze na pořádání přednášek a divadel. Rozsáhlá je aktivní činnost Vyčítalova ve škole, kde

pořádal přednášky, loutková představení, pro která maluje i dekorece, dětské dny a různé besídky. Tuto činnost dokumentují nejlépe zápisy ve školní kronice, která je obrazem tehdejší školy i obce. Podrobně jsou zaznamenány události světové války z let 1914 - 1918. Uvádí se například, že 25. 11. 1914 bylo do obce umístěno 19 polských uprchlíků a po jejich odchodu sem přišlo dne 26. května roku následujícího 15 uprchlíků italských z Tyrolska. Všichni byli umístěni v obecním ba-
raku čp. 48. I když učitelstvo muselo vychvalovat rakousko-uherskou monarchii, převyšovala ji činnost vlastenecká. Neopomněl v kronice ani již odcházející generace spisovatelů, básníků a umělců. Byla to úmrtí Viléma Mrštíka, Zikmunda Winttra, Josefa Sládka, Jaroslava Vrchlického, Mikoláše Alše a zbudování pomníku Františku Palackému. Také je zde vzpomínka na velkého ruského spisovatele Lva Nikolajeviče Tolstého, zemřelého roku 1910. Na výstavě okresu Chlumeckého v roce 1911 získala lovčická škola za vystavené práce čestný diplom s právem razit stříbrnou medaili.

V lednu roku 1918 zemřela v chlumecké nemocnici po operaci manželka řídícího učitele Vyčítala, Barbora Vyčítalová, ve věku 56 let. Na lovčickém hřbitově dosud připomíná místo posledního odpočinku velký prostý pískovcový pomník, dílo významného hořického sochaře Františka Bílka. Po skončení světové války a po stabilizaci poměrů se jako vdovec Florián Vyčítal oženil v roce 1920 se čtyřicetiletou svou bodnou dcerou Františkou Pospíšilovou, dcerou obchodníka z Labské Týnice. Toho roku se také přihlásil do obnovené jednoty "Sokol", a to jako přispívající člen. Na 1. května 1920 byl požádán o uspořádání přednášky, kterou také uskutečnil. Bylo to druhé májové, mírové a poválečné jaro a současně svátek dělnické třídy, ke kterému též byla přednáška zaměřena. Jak se domníváme, přednáška nepadla na příliš úrodnou půdu, už podle pojetí sokolské myšlenky. Vzhledem k opozici některých občanů a pro nedorozumění se starostou "Sokola" se vzdal členství. Této příležitosti využila "Dělnická tělocvičná jednota" a přijala jej do svého zábavního odboru, kde jim začal režimovat divadelní představení. Před jeho odchodem do roku 1925 jich bylo celkem dvěhát.

Činná byla i dcera řídícího učitele Ela (Eliška), která byla za-
timní učitelkou I. třídy a vyučovala již v době světové války. Stala se členkou "Sokola", kde jako náčelnice připravila cvičenky na VII. všesokolský sjezd. Bylo to 7 sester z celkového počtu 17 cvičících v Praze. Téhož roku byla jako učitelka přeložena na Slovensko.

V roce 1926 dne 1. března odešel řídící učitel Florián Vyčítal na trvalý a zasloužený odpočinek. Poněvadž se nemohl se všemi přáteli a občany rozloučit, napsal provolání k občanům, které bylo veřejně vyvěšeno. Odstěhoval se do nedalekých Lázní Poděbrad, kde jej příležitostně někteří občané z Lovčic navštěvovali.

Obec lovčická ocenila dlouholetou a nezištnou kulturní a veřejnou činnost řídícího učitele Floriána Vyčítala a jmenovala jej svým čestným občanem. Dožil se požehnaného věku 82 let, zemřel v roce 1942.

Nelze opomenout ani jeho syna Miroslava Vyčítala, narozeného 5. dubna 1887 v Žiželicích. Přišel do Lovčic s otcem, když již dokončil svá studia na učitelce. V době studií na reálce v Kutné Hoře, lásku k výtvarnictví mu vštípil prof. Ferd. Prokeš. Po absolvování učitelského ústavu nastoupil též učitelskou službu, a to také v Chlumci n. C. Ve světové válce sloužil u 36. pluku na ruské frontě. Učil později na Slovensku a jako školní inspektor působil v Jelšavě. Později byl povolán na MŠANO v Bratislavě a od roku 1929 působil na ministerstvu škol-

liderity a zaslala příspěvek na tento fond. Nezapomínáme ani na "kulatá" výročí našich členů.

Výbor ZO ČSCH

A l é t a b ě ž í . . .

Masopust Ivan	čp. 85	1. 3. 1937	50 let
Macháčková Marie	čp. 140	1. 3. 1922	65 let
Holman Vladislav	čp. 58	2. 3. 1925	62 let
Hálová Jiřina	čp. 213	4. 3. 1932	55 let
Vavřínek Frant.	čp. 86	6. 3. 1913	74 let
Kohoutová Bedř.	čp. 199	12. 3. 1926	61 let
Dolenská Růžena	čp. 34	13. 3. 1905	82 let
Volejníková Růžena	čp. 218	13. 3. 1902	85 let
Kukla Vladimír	čp. 31	13. 3. 1932	55 let
Holmanová Marie	čp. 179	15. 3. 1920	67 let
Janouchová Helena	čp. 47	17. 3. 1922	65 let
Drahný Josef	čp. 137	24. 3. 1907	80 let
Veverková Marie	čp. 79	27. 3. 1923	64 let
Vavřínek Rudolf	čp. 64	27. 3. 1910	77 let
Mejsnarová Margita	čp. 102	27. 3. 1926	61 let
Kvesničková Eliška	čp. 164	7. 4. 1918	69 let
Kloučková Marie	čp. 144	7. 4. 1915	72 let
Pilařová Jaroslava	čp. 204	7. 4. 1914	73 let
Horáková Anna	čp. 208	8. 4. 1927	60 let
Křečková Růžena	čp. 83	9. 4. 1922	65 let
Šimáková Marie	čp. 172	12. 4. 1908	79 let
Jambor Václav	čp. 34	13. 4. 1922	65 let
Horáčková Věra	čp. 9	13. 4. 1927	60 let
Školníková Marie	čp. 112	14. 4. 1910	77 let
Brunclíková Marie	čp. 117	14. 4. 1909	78 let
Králík Bohumil	čp. 80	15. 4. 1927	60 let
Arnotová Anna	čp. 240	16. 4. 1905	82 let
Volejníková Božena	čp. 87	21. 4. 1921	65 let
Hálová Františka	čp. 213	23. 4. 1907	80 let
Bradáčová Marie	čp. 219	23. 4. 1927	60 let
Šídlová Jiřina	čp. 243	24. 4. 1927	60 let
Klouček Jiří	čp. 181	24. 4. 1937	50 let
Ruffing Heinz	čp. 107	25. 4. 1937	50 let
Hálová Anna	čp. 118	30. 4. 1905	82 let

MNV a SPOZ upřímně blahopřeji

Z našich řad o d e š l i . . .

Josef Hošek	čp. 115	zemřel 16. 2. 1987	věk 75 let
Marie Benešová	237	27. 2. 1987	81
Josef Svoboda	108	2. 3. 1987	64
Eliška Komárková	20	18. 3. 1987	79
Antonie Holmanová	92	25. 3. 1987	94

Čest jejich památce !

Lovčický zpravodaj vydává MNV v Lovčicích ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem v Hradci Králové. Řídí redakční kolektiv, odpovědný redaktor Miloslav Vokál. Náklad 200 výtisků.

Březen - duben 1987